

Grevă pe drum de fier...

Doar împrejurarea că în condițiile crizei de hîrtie de azi, fabrica din Letea — Bacău, nu a mai primit un buștean de citeva săptămîni și tot ar fi un argument pentru a aborda aici problema grevei ceferiștilor de pe regionalele Iași și Timișoara. Ca să nu mai vorbim că liniile și stațiile primei regionale pomenite fac legătura cu principalul furnizor extern de energie și combustibil. (De altfel, această împrejurare poate da naștere la nedumeriri și întrebări ce ar putea viza domeniul suspiciunii...).

Nu vom intra în discuție pe terenul justetei sau injustetei, al legitimității sau nonlegitimității revendicărilor, aceasta fiind treaba organelor ministerial — guvernamentale, a sindicatelor și a conducătorilor regionali C.F.R. În ce ne privește, socotim oportun să ne referim doar la aspectele care creionează, cu destulă claritate, slăbiciunile și indecizia celor care au datoria să protejeze populația țării, să prevină și să curme consecințele unor asemenea acte cu spectru

social negativ larg. În realitate, această grevă, mai mult chiar decît cele din port și de la TAROM, face dovada unor carențe de fond în metodologia și „instrumentarul” tratării și rezolvării unor conflicte de muncă cu repercusiuni largi și acute... Mai întii, în cazul de față, legea a fost

EDITORIALUL ZILEI

pusă pe rolul promulgării într-un timp record; oare ce s-a făcut în 48 de ore nu se putea face mai temeinic și mai din vreme? Al doilea, dacă este vorba de un stat de drept, respectarea unei hotărîri a instanței supreme de justiție nu poate fi impusă? Al treilea, dacă știm bine că organizarea noastră sindicală și metodică acțiunii sindicale sînt cum sînt în cazul oricărui nou-născut, nu este, oare, obligația organelor puterii executive să prevadă eventualele nesincronizări și circumstanțe ce pot fi dătătoare de si-

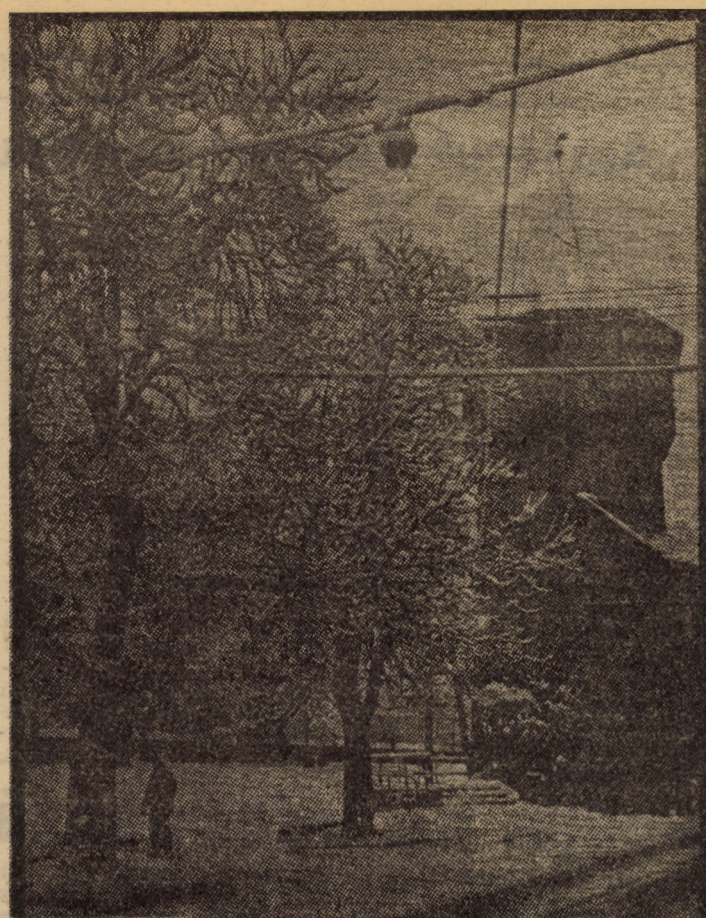
tuații-limită sau situații fără ieșire?

A conduce — spun vechi și verificate adagii din știința conducerii — înseamnă a te informa și a prevedea. Neluindu-ți asemenea măsuri obligatorii, nu te expui pericolului de a fi tratat, de cei conduși, cu expresii ale incompetenței și indeciziei vinovate?

Privind spectrul conflictului dinspre cealaltă parte, este, oare, un mod de comportament socialmente onest, acela de a nesocoti o decizie a Legii și de a urmări obstinant interesul de grup sau individual, în condițiile în care întreaga societate este brăzdată pînă în adîncurile ei de seismele, adesea greu suportabile, ale acestei perioade de tranziție spre un alt viitor?

Sigur e că dacă reprezentanții cei mai autentici ai părților în conflict ar fi meditat și ar medita la aceste întrebări cu mai acut spirit civic și politic, lucrurile ar fi putuț lua mai rapid turnura înspre normal. Așa însă, să mai așteptăm rezultatele deplășării pentru convorbiri și tratative, la Iași și la Timișoara, a unei noi echipe ministeriale.

TRIBUNA

Stampe hibernale

Foto: Fred NUSS

O șansă rapidă pentru restaurantul „Rapid“: Privatizarea

Un control destul de recent reliefa o întreagă listă de nereguli pe linie igienico-sanitară la Restaurantul „Rapid” din stația C.F.R. Sibiu. Ei bine, leacul acestor nereguli pare a fi... privatizarea (chiar și „semi”). Concret, unitatea a fost preluată de la Societatea comercială S.A. prin contract de locație de gestiune de către domnia Nicolae Nicoară și Vasile Munteanu. Pentru cei care nu cunosc termenul, locația de gestiune echivalează cu un semimandatariat. Societatea se ocupă în continuare (în parte), de asigurarea fondului de marfă și încasează o cotă parte din beneficii. La stabilirea cotei procentuale s-a ținut cont că tot din beneficii unitatea urmează să-și asigure fondurile necesare modernizării (igienizării). A fost contactată o firmă particulară pentru execuția lucrărilor. În ce constau acestea?

Partea de sus a localului va suferi doar unele „cirpături”, curățit și lustruit lambriuri. Lucrarea de cea mai mare noutate privește dezafectarea unei magazii și amenajarea în locul acesteia

a unui băruleț cu o capacitate, la mese înalte, de 35—40 persoane. Barul va funcționa non-stop zi și noapte, urmînd să ofere pe lingă băuturi și diverse gustări. Pentru a nu încurca treburile restaurantului, barul va avea intrare separată (inițial s-a vrut înființarea barului în partea de sus, numai că soluția aceasta ducea la „blocarea” a cinci oameni — în loc de unul pe schimb — existînd în plus riscul transformării întregului local în „sală de așteptare”). După terminarea barului va urma la rînd linia de autoservire: reparații și igienizare. Mai importante vor fi lucrările în bucătărie, unde va fi schimbat și fluxul de producție. Nu vor fi omise din deviz nici grupurile sociale și nici fațada localului.

Interesant că lucrările vor fi astfel rezolvate încît activitatea localului să nu fie total suspendată pe întreaga durată a reamenajării.

De notat că și în prezent, pe timpul nopții pînă dimineața, la un geam se vinde

(continuare în pag. a III-a)

Ion SORESCU

GREVA TAROM — REMEMBER

Comisia constituită prin Ordinul primului ministru al Guvernului nr. 205/1990 pentru a analiza cauzele, împrejurările și consecințele patrimoniale, precum și răspunderile ce revin persoanelor vinovate ca urmare a grevei declanșate la 14 decembrie 1990 de Sindicatul personalului navigant din cadrul Companiei de Transporturi Aeriene TAROM, a prezentat raportul-sinteză cu concluziile referitoare la activitatea desfășurată. În raport se arată că în perioada grevei nu au fost folosite zilnic, în medie, 22 de avioane cu care, conform programului, s-ar fi putut efectua circa 3500 de ore de zbor.

Motivele pentru declanșarea grevei — se precizează

în raport — au constat, potrivit declarației sindicatului, în următoarele revendicări: introducerea într-un proiect de hotărîre a Guvernului, a prevederii că personalul navigant constituie o categorie distinctă, cu o salarizare specială; includerea în grupa de muncă a acestei categorii de personal și pensionarea lui pe baza baremului de 300 ore de zbor anual, în funcție de care se calculează 2 ani vechime; mărirea salariului actual de 5 ori; destituirea Consiliului de Administrație al Companiei, în bloc, și înălțurarea componentelor acestuia din companie pentru incompetență; să se răspundă

(continuare în pag. a III-a)

„Vitrometan” S. A. pornește cu... dreptul în economia de piață

O liniște aproape nefirească ne-a întâmpinat din primele clipe la poarta Societății „Vitrometan” Mediaș. Nu ne venea să credem că, de fapt, tocmai fiindcă se lucra din plin oamenii nu mai aveau timp să... se plimbe pe la poartă sau prin curte. Da, aceasta este realitatea! Ne-a confirmat-o, ceva mai tîrziu, cu toată răspunderea, dl. director ing. Nicolae Coldea. Și, fără să fie o exagerare — oare de ce ni se pare neobișnuit că undeva se mai și lucrează, și încă bine?! — trebuie să spunem că chiar și anul trecut sticlării de la „Vitro” și-au văzut în primul rînd de muncă. Dovada cea mai concretă sînt cele peste 10 milioane lei beneficiu net obținut, din care — preciza directorul — jumătate va fi împărțit oamenilor, iar cealaltă jumătate va fi utilizată la modernizarea de care se simte alta nevoie, mai ales

și totuși — vă întrebați, probabil — cum se face că în actuala criză energetică, tocmai o fabrică de sticlărie (deci, un mare consumator de energie) funcționează fără întrerupere? Exact această întrebare am pus-o și noi, iar răspunsul este edificator. Deci: consumul de gaz metan s-a redus la jumătate, și nu de-acum, cînd la mulți cuțitul a ajuns la os, ci încă de anul trecut. Există și o situație obiectivă, pentru că numărul personalului s-a redus, mai ales prin pensionări, cu vreo 700 de oameni. S-au oprit atunci și jumătate din cuptoarele de topit sticla, activitatea reorganizîndu-se astfel încît cuptoarele în funcțiune să asigure de lucru la toți. În acest fel, capacitățile sînt utilizate la maximum, obținîndu-se o producție care reprezintă 85 la sută din realizări-

(continuare în pag. a III-a)

Nicolae ACHIM

Lansarea unei publicații și diapozitive

Clubul de turism montan „Amicii munților” Sibiu vă invită miercuri, 20 februarie 1991, ora 18.30, la sala Studio a Casei de Cultură a Sindicatelor Sibiu pentru a participa la lansarea publicației turistice lunare „Amicii munților”.

Tot cu această ocazie vă oferim spre vizionare o proiecție de diapozitive color cu tema: „Trecînd peste 7 pasuri elvețiene” proiecție prezentată de dl. Helmut Fabricius. Biletele se pot procura la intrarea în sală.

Consiliul de conducere

O „istorie” cam încîlcită și nu deplin elucidată

SENTINȚA

... Joi, 4 ianuarie 1990. Se împlineau exact două săptămîni de la sîngeroasa confruntare demonstranți-miliție de la Cîsnădie. În această zi, cpt. Liviu Vanga „șeful fostului birou al miliției oraș Cîsnădie, fiul lui Iosif și Doina, născut la data de 31.01. 1955 în comuna Beneză, județul Sibiu, studii 12 clase + 3 ani școală militară, membru p.c.r., căsătorit, doi copii minori” și lt. major Aurel Marcu „de la același organ de miliție, fiul lui Ioan și Victoria, născut la 17 iulie 1954 în Sibiu, studii 12 clase + 3 ani școală militară, membru p.c.r., căsătorit, doi copii minori” au fost convocați la procuratură și în aceeași zi li s-a întocmit rechizitoriul de către procurorul militar major de justiție Emil Văduva, de la Procuratura Militară Brașov. Astfel, se dispune: pu-

nerea în mișcare a acțiunii penale, arestarea preventivă și trimiterea în judecată a inculpaților cpt. Vanga Liviu și lt. major Marcu Aurel pentru săvîrșirea infracțiunii de omor deosebit de grav și tentativă la infracțiunea de omor deosebit de grav, dosarul fiind înaintat la Tribu-

Revoluția din Cîsnădie(II)

nalul Militar Extraordinar Sibiu. Inculpaților arestați li s-au asigurat apărători din oficiu: avocații Laurean Magdea pentru L. Vanga și Gheorghe Făgărășan pentru A. Marcu.

„Din acest moment „moara” începe să macine cu o neaîmpomenită repeziciune și peste doar 5 zile, marți, 9 ianuarie 1990, în ședință publică, instanța compusă din Mircea Bădilă, președinte, Gheorghe Borza, judecător,

col. Constantin Tătaru, col. Mihai Geaboc, col. Constantin Anuța, Anton Socaciu, procuror, Elisabeta Tibori, grefier îi condamnă pe cei doi la „11 ani închisoare fiecare, pentru comiterea infracțiunii de omor deosebit de grav și la pedeapsa suplimentară a interzicerii drepturilor civile pe o perioadă de 8 ani, precum și la pedeapsa complementară a degradării militare; la cîte 7 ani închisoare fiecare pentru comiterea tentativei la infracțiunea de omor deosebit de grav și la pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor civile pe o perioadă de 4 ani. În baza art. 33, lit. a și art. 34, lit. a, Cod penal, se dispune ca fiecare inculpat să execute atît pedeapsa principală cît și pedeapsa complementară cea mai grea, sporită la 12 ani și 6 luni închisoare precum și 9 ani interzicerea drepturilor civile după executarea pedepsei, precum și degradarea militară.

Cu drept de recurs în termen de 3 zile de la pronunțare”.

(continuare în pag. a III-a)

N. I. DOBRA

(urmare din pag. 1)

oficial referitor la catastrofa aeriană din 28 decembrie 1989; acordarea unui regim vamal special; reorganizarea companiei, la standardul internațional, cu experți străini.

Este de menționat că, anterior declanșării grevei din 14 decembrie 1990, au fost formulate și alte revendicări din care pînă la data respectivă se soluționaseră: acordarea unor gratuități de călătorii în țară și străinătate pentru personalul companiei precum și membrii lor de familie; reducerea baremului de zbor pentru includerea în categoria I de muncă de la 600 ore anual la 400 ore; îmbunătățirea programului de muncă și a timpului de odihnă pe tipuri de activități; de asemenea, li s-a mai acordat spor de tehnicitate de 20 la sută, precum și majorarea diurnei în valută de la 11 la 30 de dolari pe zi.

Au rămas nerezolvate însă și unele cereri adresate conducerii companiei, cum ar fi asigurarea transportului echipajelor la și de la aeroport, precum și în incinta acestuia; îmbunătățirea condițiilor de echipare și odihnă a personalului; servirea mesei la cantină în mod gratuit; dotarea și asigurarea stării tehnice și de curățenie a aeronavelor; organizarea

Greva TAROM

din timp a programării echipajelor de zbor.

Raportul stabilește, totodată, înrăutățirea principalelor indicatori economico-financiar și valutar ai companiei la 31 decembrie 1990 față de cei realizați la 30 noiembrie 1990, ca un efect direct al acțiunii greviste.

Raportul consemnează și unele vicii de formă și fond în ce privește prevederile statutului sindicatului personalului navigant, precum și în ce privește modul în care s-a decis declanșarea grevei.

Greva personalului navigant din TAROM — se arată în raport — a avut importante consecințe economice și financiar-valutare, atât la nivelul companiei cât și la unele unități de turism din țară. Astfel, la compania TAROM nu s-a realizat un volum de beneficii de circa 31 milioane lei, precum și un aport valutar de 31 milioane dolari.

La unele unități de turism din țară precum și la societatea comercială CASROM nu s-au realizat venituri de circa 4 milioane dolari și 16,5 milioane lei.

Răspunderea pentru consecințele de ordin economic, financiar și valutar produse

companiei TAROM și economiei naționale — se arată în concluziile comisiei — revine liderului sindicatului personalului navigant, consiliului general de conducere al acestuia, precum și membrilor sindicatului, salariați ai companiei, care, prin hotărâri colective consecutive, unele luate nestatutar, au determinat declanșarea și continuarea grevei în mod nejustificativ.

Se are în vedere faptul că, în cea mai mare parte, revendicările formulate erau deja soluționate, iar altele precum salarizarea, pensionarea etc., fac obiectul unor acte normative, în curs de elaborare, în competența Guvernului sau a Parlamentului.

★

Avind în vedere concluziile desprinse, raportul propune reorganizarea activității de transport aerian în mai multe companii, iar Consiliului de administrație al companiei TAROM să ia măsuri pentru stabilirea și recuperarea pagubelor produse societății, ca urmare a acțiunii greviste, de la persoanele fizice sau juridice inovate. În același mod să procedeze și pentru pagubele suportate ca urmare a solicitărilor sau acțiunilor judecătorești ale unităților beneficiare de transporturi aeriene.

„Vitrometan“ pornește cu dreptul

(urmare din pag. 1)

le anterioare (cînd erau utilizate toate cuptoarele).

„Dacă fabrica merge totuși bine — ne declară ing. Coldea — faptul se datorează, indiscutabil, oamenilor. De fiecare dată au înțeles situațiile în care ne aflăm, am avut răbdare și au așteptat rezolvarea problemelor ridicate lucrînd și nu vociferînd, făcînd vîlvă. Meritul revine aici și sindicatului, cu care colaborăm foarte strîns“.

Poziția sindicatului ne-o expune foarte succint dl. Ioan Bleza, liderul sindicatului din „Vitrometan“ (și al Federației STICEROM, în același timp). „Deși se zice că sindicatul trebuie să fie în opoziție cu administrația, noi am adoptat o atitudine constructivă. Interesele noastre fiind în definitiv aceleași — să avem de muncă și să câștigăm mai mult — am concluzionat în deplină înțelegere. Iar în revendicările noastre nu am cerut imposibilul, ci doar drepturile ce ni se cuveneau. Oamenii obțin acum salarii foarte mari față de anii trecuți (de 6—12 mii lei, n.n.), dar prin muncă. Eu, cum umblu prin multe întreprinderi, vă pot spune că a noastră a fost una din cele mai liniștite fabrici din sector. Așa că, nu împlător și situația ei economică este incomparabilă. Noi am pășit cu dreptul, și asta contează“.

Ni se mai vorbește despre un sistem de informare a oamenilor cu toate problemele — inclusiv cu legile — nou apărute, astfel ca ei să fie mereu în cunoștință de cauză. Dar și despre o serie de greutăți cu care se confruntă administrația. Însăși Societatea „Vitrometan“ funcționează doar cu numele. Conducerea sa este încă provizorie. Întrucît nu s-a definitivat consiliul de imputerniciți ai statului care să numească consiliul de administrație. Deși exportă lunar produse în valoare de câteva sute de mii de dolari, de la 15 septembrie 1990, de

cînd și-a deschis — conform legii — cont în valută, „Rom-sit“ — ul (întreprinderea specializată, singura pînă acum, în operațiuni de export) nu i-a virat nimic. Mai mult, nu și-a achitat facturi de către „Vitro“ în valoare de 29 milioane lei pentru marfă livrată la export (?). Problema este foarte arzătoare acum, pentru că unele combinate chimice din țară și-au redus (sau oprit) activitatea, iar cîteva materii prime trebuie importate, ca producția să nu sufere. Acestui fapt i se adaugă și perpetuarea sistemului birocratic al diferitelor aprobări de la Departamentul pentru plecări în străinătate în interesul serviciului. „Ca să fim rentabili, trebuie să fim pe fază la orice acțiune!“

Tocmai pentru contracararea unor asemenea procedee, împreună cu alte 3 întreprinderi de sticlărie din țară și 4 din străinătate, au constituit societatea mixtă „Mondial Glass“, pentru comercializarea produselor și asigurarea importurilor necesare (activitatea a început în această lună).

Care sînt perspectivele pentru acest an? În 14—17 ianuarie „Vitrometan“ a inițiat, în fabrică, o acțiune de contractare pentru piața internă. Produsele prezentate clienților, în principal cristal, au asigurat contracte suficiente, care, împreună cu cele de export, acoperă integral nivelul producției pe acest an. Se mai are în vedere dezvoltarea producției prin efectuarea cu adevărat a unor modernizări, inclusiv regindirea halelor de producție. În pregătire se află și 120 elevi pentru meseria de sticlă, pentru că nu se va renunța la produsele prelucrate manual, cel mai mult cerute pe piața mondială. Deci, dacă vor fi trecute (sau sfărîmate cumva) și acele bariere birocratice ce mai stau în fața inițiativei și competenței, putem conchide că perspectivele sînt deosebit de optimiste pentru Societatea „Vitrometan“ S.A.

Unul din cele mai însemnate aspecte, cel care poate declanșa cea mai acută îngrijorare a părinților, îl reprezintă eventualele dereglări în funcționarea unor glande cu rol decisiv în dezvoltarea fizică armonioasă a copiilor și adolescenților. Iată de ce prevenirea sau tratarea precoce a unor asemenea nedorite eventualități rămîne o sarcină esențială a medicului, iată de ce munca și pasiunea unui specialist în endocrinopediatrie de talia dr. med. IOSIF LULAY, medic primar pediatru, se bucură de o mare audiență (cabinet, str. Rahovei, bl. 10, tel. 2 33 13, orele 7—8 zilnic).

Restaurantul „RAPID“

(urmare din pag. 1)

țuică de Apold fiartă, plus gustări, făcîndu-se vinzări de cca 4000 lei pe noapte. Venituri frumoase aduc și cele două chioscuri din zonă, cel de pe peron făcînd într-o zi de vîrf o „rețetă“ de 23 mii lei.

Mai sînt și alte intenții și proiecte dar ne oprim aici, rezumîndu-ne la constatarea că „Rapidul“ are șansa de a

Revoluția din Cisnădie

(urmare din pag. 1)

Bineînțeles, inculpații, prin avocații lor, s-au grăbit să facă recurs în speranța dovedirii nevinovăției sau, măcar, a reducerii pedepsei. Dar, recurs a declarat și Procuratura Militară Brașov cerînd mărirea pedepsei. În 20 ianuarie 1990, la Sibiu, Tribunalul Militar Teritorial București judecă recursurile, completul fiind alcătuit din: col. de justiție Vasile Buticaș, președinte, mr. de justiție Gheorghe Ciu-

deveni o poartă de intrare în cetate generoasă și primitoare, un spațiu în care cei ce vin și pleacă să se simtă bine, scurțindu-li-se chinurile așteptării.

★

P.S. Șansele de „mărire“ a „Rapidului“ vor depinde hotărîtor și de cei ce îi vor călca pragurile: călători adevărați sau inși „scurși“ de prin celelalte localuri ale orașului.

Licitații valutare

Începînd cu data de 18.02. 1991, Banca Națională a României organizează licitații valutare, vînzare-cumpărare dolari S.U.A. Pot participa la licitație societățile comerciale cu personalitate juridică, care au cont deschis la una din băncile autorizate.

Pentru informare și îndeplinirea formalităților de participare vă puteți adresa la B.C.R., sucursala județeană Sibiu, telefon 1 66 30, int. 15.

Telefoane utile

Pentru a veni în sprijinul celor care ne-au rugat să publicăm lista telefoanelor unor unități și agenții vă prezentăm: Asigurarea Românească S.A. (fost ADAS): 1 61 03; Poliția: 1 32 01; TAXI: I.J.T.L.S. — 053; „ROZA VÎNTURILOR“ — 1 64 64; „NEGOIU“ — 4 44 44; „UNIVERSAL“ — 3 12 00; „ARMONIA“ — 3 31 44; „ROYAL“ — 3 38 66. TRIBUNALUL JUDEȚEAN — 1 71 04; VAMA — Gară: 3 21 16 și în cartierul Ștrand: 0 41 02;

Datorii neonorate, datorii uitate

Urmele tragicelor întimplări din decembrie 1989, mai sînt păstrate (pînă și astăzi) nu doar de anumite edificii ale municipiului nostru, ci și de unele monumente funerare și locuri de veci din Cimitirul central Sibiu. Da, atunci, în Decembrie '89, sub motivația anihilării teroristilor care acționau în zonă, în Cimitirul central s-a tras

din răspuțeri. Morții noștri, cărora le-am hărăzit spre odihna sufletelor și a trupurilor un loc veșnic, au murit s-a doua oară sub rafalele gloanțelor ucigașe.

N-aș fi crezut niciodată că cineva, dintre cei care se mai consideră încă oameni, ar fi putut alege un asemenea perimetru de cult pentru desfășurarea unor operațiuni militare. Și totuși incredibilul s-a produs, lăsînd în urma sa puzderie de cavouri și monumente funerare sfîrtecate. În cursul anului trecut, Primăria municipiului Sibiu a schițat, în vreo două rînduri, gesturi

de bunăvoință pentru repararea distrugerilor produse în cimitir, scop în care am fost convocați atît la sediul Primăriei, cît și la fața locului. Dar bunele intenții au rămas și în prezent fără materializare. Am înțeles că nu ar exista un impediment financiar. E și normal, pentru că sperăm ca sumele din contul „Libertatea“, să nu se fi epuizat, prin plăți deocheate făcute unor anumiți „păgubiți“. Am înțeles că o

perioadă a existat o „penurie“ de meșteri (exceptînd faptul că mai există și meseriași particulari). Dar, domnilor, timpul trece și degradarea monumentelor se face și mai virtos.

Firește, momentul nu este încă prielnic rezolvării unor asemenea reparații. Am lansat însă acest semnal în ideea că pînă cînd primăvara se va instala cu drepturi depline, Primăria va găsi totuși o soluție pentru rezolvarea problemei luate în discuție. Nicolae IVAN

semnal

